

Република Србија
ОСНОВНИ СУД ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.бр.94/23
26.02.2024. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

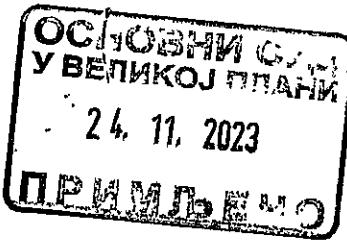
У прилогу акта достављамо вам пресуду Вищег суда у Смедереву Кж1.194/23 од 25.10.2023. године ради достављања окривљеном ЈУГОВИЋ ЛАЗАРУ из Велике Плане улица Вите Тешковића број 15, преко интернет странице суда.

Прилог: 1 пресуда Кж1.194/23 од 25.10.2023. године

Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
Број: Кж1 194/23
Датум: 25.10.2023. године
Смедерево

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Смедереву, у већу састављеном од председника суда - судије Слађане Бојковић, председника већа и судија Предрага Лукића и Драгослава Милановића, чланова већа, са записничарем Мираном Гајић, у кривичном предмету против окривљеног Југовић Лазара из Велике Плане, због кривичног дела недавање издржавање из чл.195. став 1. КЗ, а по оптужном предлогу Основног јавног тужилаштва у Великој Плани КТО 63/23 од 08.02.2023. године, одлучујући, жалби јавног тужиоца ОЈТ у Великој Плани Кто 63/23 од 23.06.2023. године, изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани К 94/23 од 19.05.2023. године, након одржане седнице већа дана 25.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба јавног тужиоца ОЈТ у Великој Плани Кто 63/23 од 23.06.2023. године, па се пресуда Основног суда у Великој Плани К 94/23 од 15.09.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К 94/23 од 23.06.2023. године, окривљени Југовић Лазар на основу одредбе чл.423. тачка 2. ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недавање издржавања из чл.195. став 1. КЗ. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио јавни тужилац ОЈТ у Великој Плани Кто 63/23 од 23.06.2023. године због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Виши суд у Смедереву укине ожалбену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Бранилац окривљеног адв. Игор Д. Ивановић из Београда благовремено је доставио одговор на жалбу тужиоца и предложио да другостепени суд одбије жалбу и

потврди првостепену пресуду којом је окривљени ослобођен од оптужбе за кривично дело недавања издржавања.

Више јавно тужилаштво у Смедереву је у свом поднеску Ктж бр. 165/23 од 16.10.2023. године, који је у суд примљен 19.10.2023. године, предложило да се усвоји жалба Основног јавног тужилаштва у Великој Плани Кто 63/23 од 23.06.2023. године, укине пресуда Основног суда у Великој Плани К 94/23 од 19.05.2023. године, те предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Виши суд у Смедереву одржао је седницу већа о којој није обавештавао странке јер није нашао да би њихово присуство било корисно за разјашњење ствари, па је након разматрања целокупних списка предмета, заједно са побијаном пресудом коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно члану 451. став 1. ЗКП и по оцени жалбених навода и предлога и одговора на жалбу, нашао:

- жалба је неоснована.

Насупрот жалбеним наводима јавног тужиоца, Виши суд у Смедереву налази да је првостепени суд након одржаног главног претреса правилно нашао да нису потврђени наводи из оптужног предлога и да су исти остали на нивоу оправдане сумње, па је правилно применом одредбе чл.16. став 5. ЗКП нашао да нису на несумњив и поуздан начин потврђени наводи оптужења, односно да није доказано да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет, па га је правилно применом чл.423. тачка 2. ЗКП ослободио од оптужбе, и за такву своју одлуку дао је јасне разлоге које у свему прихвати овај суд и на исте упућује.

Наиме, оркивљени је оптужен да у временском периоду од јуна 2022. године до 29.09.2022. године (нешто мање од 4 месеца) није давао издржавање за лице за које је по закону дужан да издржава, односно за своју малолетну ћерку Југовић Даницу у износу од по 12.000,00 динара сваког првог до петог у месецу, и то на руке законској заступници малолетне општећене мајци Југовић Ани, тако да сви жалбени наводи који се односе на период ван периода оптужења су оцењени као неосновани и без значаја за другачију одлуку овог суда.

Изведеним доказима на главном претресу првостепени суд је у потпуности утврдио чињенично стање и правилно је утврдио да је окривљени у целини за период за који је оптужен измирио своју обавезу плаћања доприноса за издржавање своје малолетне ћерке, па је имајући у виду целокупно стање у списима предмета правилно закључио да свим изведеним доказима није доказано да је окривљени наведено кривично дело извршио са директним умишљајем, односно да је свесно и вољно избегавао да даје издржавање за малолетну општећену. Првостепени суд је правилно нашао да овакав закључак проистиче како из одбране окривљеног тако и из исказа законске заступнице мајке Ане Југовић која не спори да је окривљени измирио дуговање за период оптужења, али да је платио и текуће издржавање, да је наставио да даје издржавање, да је неспорно да је окривљени и у претходном периоду учествовао у лечењу свог детета, те да је његов отац у ту сврху уплатио 1.500.000,00 динара, па се и по налажењу овог суда из наведеног не може закључити да је окривљени свесно и вољно избегавао да даје издржавање за своје малолетно дете. Имајући у виду све речено, правilan је закључак првостепеног суда да чињеница да окривљени наведене

уплате није вршио сваког месеца и то од првог до петог у месецу како је то одређено парничном пресудом, не подразумева истовремено да је окривљени то чинио свесно и вољно, односно ни на који начин се не може закључити да окривљени не даје издржавање. С тим у вези, окривљени има обавезу да на име доприноса за издржавање малолетне оштећене месечно плаћа износ од 12.000,00 динара, па имајући у виду исказ законске заступнице која наводи да малолетна оштећена болује од аутизма и да су месечне обавезе за њено издржавање око 80.000,00 динара, то се износом од 12.000,00 динара месечно свакако не може у значајнијој мери у конкретном случају доприносити издржавању малолетне оштећене. У том смислу се може прихватити одбрана окривљеног у којој наводи да плаћање своје обавезе није вршио на начин одређен у парничној пресуди „јер га је било срамота да плаћа само 12.000,00 динара“, већ је на два три месеца плаћао већи износ, сматрајући да је на тај начин измирио своју обавезу.

У том смислу као неосновани оцењени су жалбени наводи у којима се искључиво потенцира и указује да окривљени своју обавезу плаћања доприноса за издржавање малолетне оштећене није плаћао стриктно онако како је то одређено парничном пресудом, односно од првог до петог у месецу за текући месец,

Имајући све речено у виду, Виши суд у Смедереву је нашао да је првостепени суд правилно окривљеног ослободи од оптужбе за наведено кривично дело, јер и по налажењу овог суда изведенним доказима на главном претресу није на несумњив начин доказано да је окривљени извршио кривично дело за које је оптужен, односно није на несумњив начин доказано да је наведено кривично дело окривљени извршио са директним умишљајем, па је правилно првостепени суд применио одредбу чл.16. став 5. ЗКП и донео одлуку као у изреци пресуде.

Због свега горе реченог, донета је пресуда као у изреци, а на основу члана 457. ЗКП.

Виши суд у Смедереву дана 25.10.2023. године.

Записничар
Мирјана Гајић, с.р.

Председник суда-већа-судија
Слађана Бојковић
Судско пословни осавештеник

